کارنامه نبیل الدوله
کاردار بهایی سفارت
ایران در امریکا

بسم الله الرحمن الرحیم

کارنامه نبیل الدوله کاردار بهائی سفارت ایران در امریکا

نویسنده:

سید رضا هاشمی

ناشر چاپی:

سایت بهائی پژوهی

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

کارنامه نبیل الدوله کاردار بهائی سفارت ایران در امریکا

مشخصات کتاب

(به نام ایران، به کام فرقه)

برگرفته از کتاب:

مؤلف: سید رضا هاشمی

کارنامه نبیل الدوله کاردار بهائی سفارت ایران در امریکا

بررسی پرونده ارتباط بهائیت و امریکا، بدون بررسی کارنامه علیقلی خان نبیل‌الدوله (منشی و مترجم عباس افندی، استاد فراماسونری و یکی از فعالان سیاسی و تبلیغاتی بهائیت در امریکا) کامل نیست. آهنگ بدیع، ارگان بهائیان، می‌نویسد: «میرزا علیقلی خان نبیل‌الدوله ازجمله مشاهیر امر [فرقه بهائیت] است که در خدمات دولتی نیز به مدارج عالیه نائل شده و علاوه بر عضویت هیأت نمایندگی ایران در کنفرانس صلح ورسای، به مقام سفارت دولت شاهنشاهی ایران در ایالات متحده امریکا رسیده است». [۱] . اسماعیل رائین، فصلی از کتاب خود: «فراموشخانه و فراماسونری در ایران» را به شرح حال وی اختصاص داده است. به نوشته او: «یکی از فراماسون‌های معروف ایران که دارای شهرت جهانی بود و در سازمان فراماسونی امریکا مقام «ژنرال ماسونی» و «درجه ۳۳ فراماسونی» را داشت و همچنین عالی ترین نشان ماسونی را که فقط به روِسای جمهور امریکا اعطا می‌شود، دریافت کرده بود، علیقلی خان [۲] از افراد خاندان سپهر کاشی است. او که یکی از روِسای بهائیان ایران و امریکا بود و عکس او در کنار تصویر عبدالبهاء، از ارادت فوق العاده او به پیشوای بهائیان جهان حکایت می‌کند، در خانه خود محفل ماسونی کوچکی داشت، که اغلب روزها، در حضور دیگران، در آنجا به عبادت می‌پرداخت... نبیل‌الدوله بهائی بود و از روِسای این فرقه به حساب می‌آمد...» [۳] در محراب محفل ماسونی او «سه جلد کتاب... قرار داشت که... عبارت بودند از: ۱. قانون اساسی فراماسونری ۲. الواح بهاءالله ۳. کتاب بیان». [۴] . «همسر امریکایی او به نام «فلورنس»، لیدر زنان بهائی امریکا بود و خود او هم، علاوه بر فعالیت‌های مذهبی، در شورای طریقت فراماسونی امریکا نیز فعالیت می‌کرد». [۵] رائین، همچنین، تصویر نبیل‌الدوله در جلو محراب محفل و نیز عکسی از او را که با احترام کامل در کنار عباس افندی ایستاده، در کتاب خود آورده است. [۶] . نبیل و دوستان بهائیش (در ایران و امریکا) از پیشگامان ترویج نظام تعلیم و تربیت غربی (در شکل امریکایی آن) در کشورمان بودند [۷] و افزون بر این وی «نقش اساسی را در انتخاب و اعزام شوستر به ایران ایفا کرد و برای نخستین بار او بود که پای کمپانی های نفتی امریکایی را به ایران باز کرد». [۸] عملکرد مستر شوستر (در زمان ریاست مالیه کشورمان در مشروطه دوم) تاکنون، چنان که باید، بررسی علمی و منطقی نشده و زیان سهمگینی که با ناپختگی‌ها و ماجراجویی‌هایش به ایران زخم دیده و روس و انگلیس گزیده ی آن روزگار زد، غالبا در غوغای اعتراضات بحق ملت ایران به ستم و تجاوز استعمارگران روسی و انگلیسی آن دوران، نادیده مانده است. عجیب است که شوستر پیش از آمدن به ایران نیز، در ماموریت پیشینش در گمرک فیلیپین، همین رویه را تعقیب کرده و مجبور به بازگشت به امریکا شده بود. [۹] ولی کسانی که زمینه استخدامش در ایران را فراهم ساختند، نسبت به این سوابق، بی‌توجه مانده و «آزموده را دوباره آزمودند» و تاوان سنگین این اشتباه را نیز ایران اسلامی، با اشغال کشور و کشتار و غارت مردمش توسط سلطه‌جویان بهانه‌جو پرداخت کرد. [۱۰] . نبیل‌الدوله پسر میرزا عبدالرحیم کلانتر، معاون «کنت دومونت فورت» رئیس نظمیه تهران بود [۱۱] که (به نوشته علیقلی خان) با باب در خلال سفر تبعید وی از اصفهان به آذربایجان، در کاشان دیدار داشت. [۱۲] به گفته رائین: نبیل «ابتدا در خدمت سفارت انگلیس کار می‌کرد. سپس به شغل آزاد و خرید و فروش تمبر پرداخت. این سال ها مصادف با زمانی بود که

بهائیان از طرف دستگاه حکومتی تحت فشار قرار گرفته بودند و او که بهائی سرشناسی بود، ایران را ترک گفته عازم امریکا شد». [۱۳] . البته کلام رائین در مورد این که، خروج نبیل از ایران به علت فشار دستگاه حکومت به بهائیان بوده، خالی از تسامح نیست. نبیل‌الدوله، چنان که خود نیز اشاره دارد، با حکام و امیران در پیوند بوده و از دوستی و پشتیبانی آنان بهره داشته است و عامل اصلی خروج وی از ایران، مخالفت علما با فعالیت‌های تبلیغی‌اش به نفع فرقه ضاله بوده و او با رجال حکومت در پیوند است. به قول خان ملک ساسانی، مورخ و سیاستگر معاصر او: «نبیل‌الدوله در وقتی که پیشکار محمدحسن میرزا ولیعهد سابق [احمدشاه] بود علما تکفیرش کردند، سپس به سرکنسولگری تفلیس رفت...». [۱۴] . نبیل‌الدوله در اوایل سال ۱۹۴۱م از نیویورک به «حضرت شوقی افندی ولی محبوب امرالله» عریضه‌ای نوشت و در پایان آن چنین امضا کرد: «خدمتگزار فروتن و فداکار شما، علی قلی نبیل‌الدوله». او در آن عریضه، به تفصیل از سوابق دیرین خود در تبلیغ مسلک بهائیت در ایران (بین فرزندان حکام و امرای قاجار) سخن گفت که به نوشته وی، در فرجام، منجر به قیام علما بر ضد او و خروج اجباریش از ایران شد و نهایتا به اقامت وی (با اجازه و فرمان عباس افندی و به عنوان یک مترجم و مبلغ بهائی) در امریکا گردید. [۱۵] طبق این مدرک تاریخی: علیقلی پیش از سفر به امریکا، متجاوز از یک سال در عکا و حیفا نزد عباس افندی اقامت داشت و طی این مدت، «به سمت کاتب در محضر مبارک» او، الواح و نامه‌های عباس را برای بهائیان امریکا به انگلیسی ترجمه می‌کرد و ضمنا برخی آثار حسینعلی بهاء را به انگلیسی برگرداند. سپس عباس افندی امر کرد که همراه میرزا ابوالفضل گلپایگانی (مبلغ مشهور بهائیت) برای تبلیغ مردم به بهائیت به امریکا برود و او نیز دستور عباس افندی (یا به قول او: «حضرت مولی الوری») را انجام داد. حتی پس از مراجعت میرزا ابوالفضل از امریکا در ۱۹۰۴م، در آن کشور ماندگار شد و به ایراد نطق‌های تبلیغی در مناطق انگلیسی نشین امریکا (نظیر دانشگاه هاروارد) و ترجمه کتب و الواح حسینعلی بهاء و دیگر سران بهائیت پرداخت. نبیل، همچنین، در پاییز ۱۹۰۴ با میس فلورنس برید از اهالی بوستون ازدواج کرد و عباس افندی ضمن تبریک ازدواج مزبور و صدور الواح متعدد به افتخار وی، آن ازدواج را «اولین نشانه تحقق وحدت شرق و غرب» و مولود آن را «ثمره اولین اتحاد شرق و غرب» نامید! [۱۶] . «امهٔالله مرضیه خانم گیل»، از نویسندگان و مبلغان مشهور بهائیت در امریکا، دختر همین جناب نبیل‌الدوله [۱۷] و یکی از ثمرات آن ازدواج است. نبیل‌الدوله برای پیشبرد اهدافش، ظاهرا از وجاهت همسر خویش نیز مایه می‌گذاشت. به نوشته یکی از پژوهشگران: همسر امریکایی او، فلورانس خانم و خانواده نسبتا پرجمعیتش سبب شد که زندگی خصوصی نبیل‌الدوله مورد توجه جراید امریکا قرار گیرد و بارها تصویر زیبای همسر شارژدافر ایران زینت‌بخش صفحات نخست روزنامه‌ها گردد (برای نمونه، ر.ک، Washington Society، شماره‌های ۲۳ مارس ۱۹۱۲ و ۱۴ فوریه ۱۹۱۴؛ Sunday Star، ش ۲۴ فوریه ۱۹۱۴). این امر سبب کسب شهرت وی نیز گردید و خیلی زود در جمع دیپلمات‌های مقیم واشنگتن جای خود را باز کرد و بعضا سیاستمداران امریکایی از او در مراسم و میهمانی‌های مختلف دعوت می‌کردند... نبیل از این موقعیت نهایت استفاده را کرد و خود را به روسای جمهور امریکا نزدیک ساخت. [۱۸] . تقی‌زاده، که پس از تکفیر سیاسی توسط آخوند خراسانی (پیشوای انقلاب مشروطیت) و اخراج از ایران در مشروطه دوم، مدتی در یکی از ویلاهای اطراف نیویورک، مهمان علیقلی‌خان بوده، می نویسد: «علیقلی‌خان بستگی به بهائی‌ها داشت، جانشین سفیر که شد، یواش یواش، هم آن کار مبلغی بهائی‌گری را می‌کرد و هم شارژدافری [۱۹] دولت علیه ایران را، من شنیدم، یا خودش می‌گفت، هفته‌ای دو تا راپورت رسمی مفصل از اوضاع می‌نوشت: یکی به وزارت خارجه تهران و یکی به عکا، یکی گزارش کارهای امت و تبلیغات خودشان بود و دیگری راجع به اتباع ایران.... زنش امریکایی و بهائی دو آتشه بلکه سه آتشه بود و در خانه عکس بزرگ عبدالبهاء را گذاشته بود و پشت به او نمی‌کرد.... [۲۰] او به واسطه بستگی و علاقه شدیدی که به بهائی‌ها و مرکز آنها در حیفا داشت همیشه در ترویج بهائی‌ها می‌کوشید...». [۲۱] . مرحوم خان ملک ساسانی نیز، که در ایام ماموریت خویش در سفارتخانه ایران در اسلامبول، با نبیل‌الدوله برخورد داشته است، اطلاعات جالبی از سوءعقیده [۲۲] و رفتار او به دست می‌دهد. به نوشته خان ملک: زمانی که

نبیل‌الدوله، با استفاده از فضای آشفته حکومت صد روزه کودتای سیاه (سیدضیاء ـ رضاخان)، حکم کارداری سفارت ایران در پایتخت خلافت عثمانی را گرفته و وارد اسلامبول شد، دولت عثمانی، به اعتبار انحراف مذهبی نبیل‌الدوله، شدیدا به انتصاب وی به این پست حساس، اعتراض کرد و «نبیل‌الدوله چون زنش امریکایی بود توسط سفارت امریکا تشبث بسیار کرد ولی به خرج عثمانی‌ها نرفت» و او را نپذیرفتند. [۲۳] نبیل‌الدوله ۶۳ سال در امریکا اقامت داشت و در ۸۸ سالگی درگذشت. [۲۴] . بر پایه آنچه گذشت، برای خواننده تیزبین این سؤال به طور جدی مطرح می‌شود که: در آن وانفسا که دول استعماری غرب ـ خاصه انگلیس و امریکا ـ با تمام توان در مقام فروپاشی و اضمحلال قدرت اسلامی خلافت عثمانی بودند و این حکومت وسیع و کهنسال، سخت‌ترین و حساس‌ترین دوران عمرش را می‌گذراند، چرا و به چه دلیل، آقای نبیل‌الدوله «امریکا» نشین و «بهائی» مسلک، آن همه اصرار در اشغال منصب کارداری سفارت «ایران اسلامی» در مهد خلافت عثمانی داشته است و چه دست هایی ـ آگاهانه یا ناآگاهانه ـ زمینه ی تصدی او به این پست حساس را در وزارت خارجه ی ایران فراهم کرده‌اند؟! پاسخ این سؤال بسیار مهم را بی گمان باید در پیوند مرموز حزب «بهائیت» با «صلیب ـ صهیون» در گردونه تحولات سیاسی، استعماری خاورمیانه آن روز جستجو کرد. زمانی که پیشوای بهائیان، عباس افندی، به پاداش حسن خدمت به امپراتوری انگلیس در جنگ جهانی اول، از ژنرال آللنبی ـ فرمانده قشون بریتانیا در جنگ با عثمانی و اشغالگر نظامی قدس ـ مدال افتخار! و لقب «سر» دریافت می‌کند، مقتضی است که مرید وی، نبیل‌الدوله، نیز به دستور سیمرغ! به عنوان «کاردار» به سفارت ایران در پایتخت عثمانی تحمیل شود تا نقش این فرقه، در انجام ماموریت‌های استعماری تکمیل شود.... انتقال مواریث ارزشمند باستانی ایران به امریکا، ظاهرا ماموریت دیگر جناب نبیل بوده است. تقی‌زاده، به عنوان یکی از شگردهای نبیل‌الدوله در سفارت ایران در امریکا می‌گوید: «علیقلی‌خان به این و آن می‌نوشت عتیقه‌جات را به اینجا بیاورد، چون من شارژدافر هستم بیگ‌مرک مرخص می‌کنم! و از این طریق، هم افراد را به امریکا جذب می‌کرد و هم تجارت می‌کرد». [۲۵] خان ملک نیز خاطرنشان می‌سازد: «نبیل‌الدوله... در ایام ریاست وزرای مرحوم رزم‌آرا، بابت مطالبات سنوات بی‌تاریخ، به اسامی مختلفی که در هیچ بودجه‌ای نامی بر آن نمی‌توان گذاشت، بیست هزار دلار از خزانه ایران گرفته و به امریکا رفت»! [۲۶] . نکته ی جالب توجه آن است که نبیل‌الدوله در نامه به شوقی افندی، تصریح می‌کند که به فرمان عباس افندی وارد سیاست شده است: «طبق اوامر خاصه حضرت مولی الوری [عباس افندی] بود که من در خدمات دولتی مملکت خود وارد شدم. این فعالیت‌ها از زمانی شروع شد که مرحوم مفخم الدوله سفیر سابق ایران در مصر که از دوستان میرزا ابوالفضل و نسبت به امر مبارک، محب بود به واشنگتن آمد و از من درخواست کرد که سمت منشی‌گری او را بپذیرم. مطلب را حضور هیکل مبارک، حضرت عبدالبهاء، عرض کردم و ایشان امر فرمودند پیشنهاد او را بپذیرم، مشروط بر آن که قبول آن شغل، مانع و مزاحم فعالیت‌هایم به عنوان یک مبلغ و مترجم بهائی نشود». [۲۷] (قابل توجه کسانی که شعار بهائیان مبنی بر پرهیز از سیاست را جدی می‌گیرند و توجه ندارند که از نظر حضرات، دخالت در سیاست، برای عالمان و مجاهدان و کوشندگان راه آزادی و نجات ملتها، بد و اخ! است، نه برای نبیل‌الدوله‌ها و عبدالکریم ایادی‌ها و سپهبد صنیعی‌ها و هویداها و منصور روحانی‌ها و انبوه کارگزاران «بهائی» عصر محمدرضا پهلوی!)

پاورقی

[۱] آهنگ بدیع، سال ۲۰ (۱۳۴۴)، ش ۵ و ۶، ص ۱۹۷.

[۲] در اصل: «علینقی خان»، که اشتباه است.

[۳] فراموش خانه و فراماسونری در ایران، ۳ / ۴۵۹.

[۴] همان، ص ۴۶۲.

[۵] همان، ص ۴۶۵.

[۶] همان، ۳ / ۴۶۱ و ۴۶۳.

[۷] آقای سید علی موجانی در کتاب «بررسی مناسبات ایران و امریکا» بحث مفصلی در این باره دارد.

[۸] بررسی مناسبات ایران و امریکا، سید علی موجانی، انتشارات وزارت امور خارجه، ص ۱۵۵.

[۹] ر.ک، روس و انگلیس در ایران، فیروز کـاظم زاده، صـص ۵۶۰ –۵۶۱؛ مستخدمین بلژیکی...، ترجمه منصوره اتحادیه، صص ۱۹۳ – ۱۹۲.]

[۱۰] برای بررسی انتقادی از رفتار شوستر زمان ماموریت وی در ایران، ر.ك، شیخ ابراهیم زنجانی؛ زمان، زندگی، خاطرات، علی ابوالحسنی، فصل: «اولتیماتوم ۱۹۱۱ روسیه به ایران؛ تاوان سنگین اشتباهات!».

[۱۱] فراموشخانه و فراماسونری در ایران، ۳ / ۴۶۴.

[۱۲] آهنگ بدیع، سال ۱۳۴۴ (۲۰)، ش ۵ و ۶، ص ۲۰۱.

[۱۳] فراموشخانه و فراماسونری در ایران، ۳ / ۴۶۴.

[۱۴] یادبود های سفارت استانبول، ص ۲۹۹.

[۱۵] آهنگ بدیع، سال ۲۰ (۱۳۴۴)، ش ۵ و ۶، صص ۱۹۷ – ۱۹۸.

[۱۶] همان، صص ۲۰۱ –۱۹۹.

[۱۷] همان، ص ۲۰۱.

[۱۸] بررسی مناسبات ایران و امریکا، صص ۱۵۴ –۱۵۵.

[۱۹] شارژدافر یا مصلحت گزار، همان کاردار امروزی است.

[۲۰] زندگی طوفانی؛ خاطرات سید حسن تقی زاده، به کوشش ایرج افشار، ص ۱۷۳.

[۲۱] همان، ص ۱۷۷.

[۲۲] یادبودهای سفارت استانبول، خان ملك ساسانی، صص ۲۹۴ ـ ۲۹۵.

[۲۳] همان، صص ۲۹۶ ـ ۲۹۵.

[۲۴] فراموشخانه و فراماسونری در ایران، ۳ / ۴۶۴.

[۲۵] همان، ص ۱۷۲.

[۲۶] یادبودهای سفارت استانبول، ص ۲۹۹.

[۲۷] آهنگ بدیع، سال ۱۳۴۴ (۲۰)، ش ۵ و ۶، ص ۲۰۱ و ۲۴۲.

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحیم

جاهِدُوا بِأَمْوالِكُمْ وَ أَنْفُسِكُمْ فی سَبیلِ اللَّهِ ذلِكُمْ خَیْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱)

با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السّلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیافزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند

بنادر البحار-ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹

بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهلبیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند.

مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

اهداف :دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السّلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید.

از جمله فعالیتهای گسترده مرکز :

الف)چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی

ب)تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن سهمراه

ج)تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما ، انیمیشن ، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و...

د)ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی دیگر

ه)تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای

و)راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۲۳۵۰۵۲۴)

ز)طراحی سیستم های حسابداری ، رسانه ساز ، موبایل ساز ، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک ، SMS و...

ح)همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ...

ط)برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه

ی)برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضوری و مجازی) در طول سال

دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان

تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت : ۲۳۷۳ شناسه ملی : ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶

وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی: www.eslamshop.com

تلفن ۲۵-۲۳۵۷۰۲۳- (۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور کاربران ۲۳۳۳۰۴۵(۰۳۱۱)

نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی ، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده و لی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایندانشاالله.

شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳ ، شماره کارت :۶۲۷۳-۵۳۳۱-۳۰۴۵-۱۹۷۳و شماره حساب شبا : IR۹۰-۰۱۸۰-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۶۲۱-۰۶۰۹-۵۳به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان – خیابان مسجد سید

ارزش کار فکری و عقیدتی

الاحتجاج – به سندش، از امام حسین علیه السلام –: هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنتِ غیبت ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می‌فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در کَرَم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت‌ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید».

التفسیر المنسوب إلی الإمام العسکری علیه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست‌تر می‌داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می‌رَهانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، امّا تو دریچه‌ای [از علم] را بر او می گشایی که آن بینوا، خود را بِدان، نگاه می‌دارد و با حجّت‌های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می‌سازد و او را می‌شکند؟».

[سپس] فرمود: «حتماً رهاندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی گمان، خدای متعال می‌فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد».

مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».